

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 492/2020
03.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радован Новаковић адвокат из ..., против тужене Основне школе „Милорад Мића Марковић“ из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље која је изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1773/19 од 23.10.2019. године, у седници већа која је одржана дана 03.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 1773/19 од 23.10.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу-Судска јединица у Сопоту П1 49/18 од 26.03.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужила тражила да се обавезе тужени, да на име накнаде штете, исплати тужиљи износ од 477.249,54 динара који представља разлику између исплаћене новчане накнаде-отпремнине од 480.081,66 динара и износа од 957.331,20 динара, који износ новчане накнаде је утврђен правноснажним решењем тужене број .. од 29.11.2017. године, са законском затезном каматом на наведени износ почев од 29.11.2017. године па до исплате, као неоснован. Ставом другим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 1773/19 од 23.10.2019. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиље и потврђена пресуда Основног суда у Младеновцу-Судска јединица у Сопоту П1 49/18 од 26.03.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова поступка по жалби.

Против ове пресуде тужила је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 403. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама) Врховни касациони суд је нашао да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које је по закону не може да се поднесе (члан 403. став 1. и 3).

Одредбом члана 441. ЗПП прописано је да је ревизија дозвољена у парницама у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа.

Одредбама главе XXIX Закона о парничном поступку прописана су посебна правила за поступак у парницама из радних односа, док се остале одредбе ЗПП примењују када одредбом ове главе није другачије одређено.

У споровима о новчаним потраживањима из радног односа ревизија је дозвољена под истим условима као у имовинско-правним споровима који се односе на новчано потраживање. Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Тужба у овој парници поднета је дана 03.10.2018. године, а као вредност спора означен је износ од 477.249,54 динара, који износ очигледно не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе.

У конкретном случају се не ради о парници из радног односа у смислу одредбе члана 441. ЗПП, јер предмет тражене правне заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, а како вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе то је Врховни касациони суд оценио да ревизија тужиље није дозвољена.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 413. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић